

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E privind comunitatea de informații pentru securitatea națională a României

Parlamentul României adoptă prezenta lege:

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Secțiunea I

Securitatea și siguranța națională – principii

Art. 1 – (1) Scopul prezentei legi este reglementarea activității comunității de informații pentru securitatea națională a României.

(2) Comunitatea de informații pentru securitatea națională desemnează generic funcționarea coordonată a sistemului securității naționale, independent în fiecare dintre componente sale, dar integrat în ceea ce privește planificarea informațiilor și elaborarea estimărilor informative de nivel național.

Art. 2 – (1) Securitatea națională este acea stare a națiunii, a comunităților sociale, a cetățenilor și a statului care se fundamentează pe prosperitate economică, legalitate, echilibru și stabilitate socială și politică exprimată prin ordinea de drept și realizată prin măsuri de natură economică, politică, socială, juridică, diplomatică, militară, informațională și de orice altă natură, în scopul exercitării neîngrădite a drepturilor și libertăților fundamentale ale omului și cetățeanului, precum și a manifestării depline a libertății de decizie și acțiune a statului, a atributelor sale existențiale și a calității de subiect de drept internațional.

(2) Componentele strategice fundamentale ale securității naționale sunt:

a) apărarea națională, definită prin ansamblul de măsuri și acțiuni desfășurate de statul român în scopul apărării și garantării suveranității naționale, a independenței și unității statale, integrității teritoriale și democrației constituționale;

b) siguranța națională, definită prin garanțiile oferite de stat privind apărarea democrației, a statului de drept, ordinii constituționale și a valorilor supreme garantate de

Constituție, care se bazează pe activități de informații, contrainformații și de securitate desfășurate de sistemul securității naționale, în scopul fundamentării deciziilor și acțiunilor sistemului național de securitate prin care se realizează siguranța cetățeanului și a națiunii.

Siguranța națională se exprimă și prin capacitatele pe care statul le poate mobiliza în serviciul națiunii pentru a garanta protejarea valorilor, obiectivelor și intereselor de securitate, în condițiile dinamice ale mediului intern și internațional, prin prevenirea surprinderilor strategice, politice, economice, tehnico-științifice, ecologice sau de altă natură;

c) ordinea publică, definită prin ansamblul de norme și măsuri politice, economice și sociale, care permit funcționarea normală a instituțiilor statului, menținerea liniștii publice, garantarea siguranței cetățenilor, respectarea și apărarea drepturilor acestora;

(3) Securitatea națională se realizează prin identificarea, cunoașterea, prevenirea, înlăturarea ori reducerea vulnerabilităților și factorilor de risc ce pot favoriza apariția, evoluția ori materializarea amenințărilor interne sau externe în infracțiuni contra statului sau în alte stări de pericol la adresa atributelor fundamentale ale acestuia.

(4) Apărarea securității naționale se fundamentează pe eforturile integrate ale comunității de informații pentru securitatea națională care acționează pentru identificarea amenințărilor și gestionarea resurselor și modalităților de prevenire, înlăturare sau contracarare a factorilor de risc sau a vulnerabilităților la amenințări.

(5) Resursele securității naționale sunt:

a) politicile și strategiile de securitate, apărare, siguranță națională și ordine publică ale statului;

b) sistemul deciziilor și măsurilor politico-militare, social-economice, de relații externe, administrative, juridice și de altă natură, prin care se controlează, reduc, previn ori înlătură posibilitățile de realizare a amenințărilor;

c) ansamblul autorităților publice și al celorlalte instituții ale statului, desemnate generic „*sistemul național de securitate*”, chemate să vegheze la apărarea Constituției, la aplicarea și controlul respectării legilor;

d) serviciile de informații și securitate, desemnate generic „*comunitatea de informații*”.

e) serviciile publice de evidență informatizată a persoanei, control al regimului străinilor și trecerii frontierei, autorizarea portului armelor, control al regimului materialelor radioactive, explozive, toxice, stupefiante, substanțelor cu dublă destinație și alte asemenea, a căror prelucrare, deținere, manipulare și utilizare sunt reglementate de lege.

(6) Respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, precum și exercitarea lor cu bună credință, constituie premisele păcii sociale și condiție a securității și siguranței naționale.

Art. 3 – (1) Activitatea de informații pentru securitatea națională se desfășoară numai în condițiile și de către organele stabilite de lege.

(2) Scopul activității de informații prevăzute la alin.(1) este de cunoaștere și studiere a amenințărilor, identificare a riscurilor și a vulnerabilităților la amenințări și, pe această

bază, informarea autorităților de decizie ale statului cu privire la sursele pericolelor potențiale la adresa securității naționale, precum și în legătură cu măsurile necesare în vederea prevenirii, contracarării sau înlăturării lor.

Art. 4 – Prevederile prezentei legi nu vor putea fi interpretate sau aplicate pentru:

- a) împiedicarea ori limitarea exercitării legale a unui drept sau unei libertăți garantate constituțional;
- b) imixtiune fără drept în proprietatea, domiciliul și viața intimă, familială ori privată a cetățenilor;
- c) urmărirea cetățenilor pentru opiniile sau convingerile lor, ori pentru considerente ce privesc libertatea conștiinței, religia, rasa, identitatea etno-culturală sau lingvistică manifestate în condițiile legii;
- d) interzicerea sau reprimarea formelor de protest, a mitingurilor, demonstrațiilor, procesiunilor ori a altor asemenea activități desfășurate potrivit legii.

Art. 5 – Persoana care are motive să considere că prin aplicarea dispozițiilor prezentei legi este lezată, fără temei, în vreun fel în drepturile sau interesele sale legitime poate exercita toate căile de atac și solicita măsurile reparatorii prevăzute de legile naționale în vigoare.

Secțiunea 2 *Definiții*

Art. 6 – În sensul prezentei legi, expresiile de mai jos au următorul înțeles:

a) „amenințarea la adresa securității (siguranței) naționale” este manifestarea de orice fel a unei capacitați ori intenții ce potențează un pericol de natură a suprima ori știrbi oricare dintre atributele fundamentale sau calitățile existențiale ale statului român, baza economică a societății, ordinea constituțională, drepturile sau libertățile fundamentale ale cetățenilor;

b) „vulnerabilități la amenințări” reprezintă stări de lucruri, procese sau fenomene din viața internă, care diminuează capacitatea de reacție la riscurile existente ori potențiale sau care favorizează apariția și dezvoltarea acestora, cu consecințe negative pentru securitatea națională;

c) „factorii de risc pentru securitatea națională” sunt acele situații, împrejurări, elemente, condiții, sau conjuncturi, interne ori externe, uneori dublate și de acțiune, care determină sau favorizează materializarea unei amenințări, funcție de o vulnerabilitate determinată, generând, astfel, insecuritate.

Factorii de risc se menționează în strategiile de securitate națională și se actualizează prin estimări informative naționale;

d) „interesele naționale” sunt nevoi și aspirații ale națiunii de afirmare a propriilor valori și de garantare a identității și existenței naționale, exprimate prin obiectivele, căile și tacticile asumate prin consens de întreaga societate în vederea înfăptuirii lor;

e) „*valori de securitate națională*” – relațiile sociale prin a căror existență și manifestare se realizează atributile existențiale ale națiunii și statului, drepturile și libertățile constituționale, precum și ansamblul intereselor și necesităților de securitate națională.

Ele se exprimă prin suveranitatea și independența națională, unitatea și indivizibilitatea statului, identitatea națională, ordinea constituțională democratică, statul de drept, drepturile omului, libertățile cetățenești, economia de piață, limba, cultura și viața spirituală și constituie sistemul axiologic de referință în elaborarea oricărei politici de securitate națională, potrivit dinamicii și imperativelor mediului intern și internațional de securitate;

f) „*plan integrat de informații*” – documentul de planificare strategică a valorificării integrate a resurselor informaționale la nivelul comunității de informații, cu scopul de a orienta unitar căutarea, culegerea, obținerea și colectarea informațiilor, precum și prelucrarea analitică a acestora, subordonate nevoilor utilizatorilor și destinatarilor stabiliți de lege;

g) „*atributele fundamentale ale statului*” sunt caracterul de stat național, suveran și independent, unitar și indivizibil al României, precum și manifestarea sa ca stat de drept, democratic și social;

h) „*informațiile cu relevanță pentru identificarea și gestionarea amenințărilor la adresa siguranței naționale*” sunt cele care anticipatează sau relevă, după caz, capacitatele, intențiile sau activitățile care pot afecta siguranța națională;

i) „*activitatea secretă de informații*” desemnează ciclul planificării, căutării, obținerii, verificării și prelucrării analitice a datelor, semnalărilor, mesajelor, în informații ca produse analitice, în scopul valorificării lor sub forma deciziilor, măsurilor sau a acțiunilor de realizare a siguranței și apărare a securității naționale;

j) „*informații de necesitate națională*” – sunt cele care se referă la apărarea valorilor și realizarea obiectivelor naționale fundamentale, precum și la protejarea funcțiilor națiunii, a resurselor informaționale, energetice și umane;

k) „*informații de interes național*” sunt cele care privesc căile de realizare, susținere și promovare a intereselor naționale;

l) „*estimări informative de interes național*” sunt analizele, concluziile și previziunile utile beneficiarilor și utilizatorilor de informații din domeniul securității, abilități de prezenta lege să prevină, să contracareze sau să înlăture vulnerabilitățile, factorii de risc, amenințările și pericolele implicate de acestea;

m) „*planificarea integrată a informațiilor*” desemnează gestionarea rațională a resurselor informaționale naționale în scopul evitării suprapunerilor sau paralelismelor între competențele serviciilor și reducerii cheltuielilor aferente obținerii informațiilor prin distribuția judicioasă a comenzilor de informații;

n) „*evaluarea integrată a informațiilor*” desemnează procesul analitic superior de elaborare a studiilor și analizelor complexe asupra stării de securitate și siguranță a națiunii realizate la nivelul comunității informative a României;

o) „*protecția contrainformativă*” desemnează ansamblul măsurilor de blocare a accesului la informațiile clasificate, apărarea structurilor și deciziilor, a instituțiilor și

persoanelor față de amenințările de spionaj, terorism, sabotaj, divulgare neautorizată, subminare și alte asemenea acțiuni cu caracter subversiv;

p) „*date personale*” desemnează orice informație care privește o persoană fizică, identificată sau identificabilă, direct sau indirect, prin cod numeric personal sau alt număr de identificare, ori prin semnalmente fizice, psihice, economice, culturale, sociale sau alte informații specifice identității sale care pot indica legătura dintre acestea și persoana la care se referă;

r) „*date speciale*” desemnează orice indiciu al unei persoane fizice referitor la originea sa rasială, apartenența la un stat sau națiune, naționalitate sau etnie, la opinile sale politice sau la apartenența sa la o organizație politică sau sindicală, la convingerile sale religioase sau filozofice, precum și cu privire la starea sănătății, la vicii, la viața sexuală, la antecedentele penale și alte aspecte relevante care nu pot fi reținute și procesate decât strict în măsura în care se constituie în elemente de caracterizare a unui pericol determinat pentru securitate națională;

s) „*administrarea datelor personale*” desemnează toate operațiile sau ansamblurile de operații efectuate cu date personale, cum ar fi: colectarea, înregistrarea, stocarea, conservarea, prelucrarea, adoptarea, modificarea, consultarea, utilizarea, transmiterea, publicarea, precum și ștergerea sau distrugerea datelor personale, indiferent de metoda folosită;

t) „*sursă secretă umană*” desemnează o persoană care, în mod conștient și sistematic, furnizează informații și a cărei relație cu serviciile are caracter confidențial;

u) „*ofițer acoperit*” desemnează operatorul profesionist al unui serviciu de informații a cărui identitate și calitate este secretă și susținută cu acte, documente, biografie și ocupație adecvate mediului sau locului în care își desfășoară activitatea;

v) „*sistemul național de securitate*” desemnează ansamblul autorităților publice legislative, executive și judecătoarești, al instituțiilor, organismelor economice, organizațiilor neguvernamentale și cetățenilor care, potrivit legii ori liber consimțit, își-
asumă obligații sau manifestă preocupări și inițiative civice în legătură cu apărarea securității naționale;

CAPITOLUL II SISTEMUL NAȚIONAL DE SECURITATE

Secțiunea I Parlamentul

Art. 7 – În realizarea securității naționale, Parlamentul:

- a) adoptă Strategia Securității Naționale a României;
- b) analizează, anual, starea de securitate și siguranță națională, pe baza raportului prezentat de Consiliul Suprem de Apărare a Țării.

Art. 8 – Parlamentul, prin comisii desemnate, ale Camerei Deputaților, Senatului sau comune exercită supravegherea și controlul activității desfășurate de serviciile de informații și securitate componente ale comunității de informații a României.

Art. 9 – (1) Comisiile prevăzute la art. 8 examinează și avizează, potrivit competențelor ce le sunt stabilite de legea specială, propunerile de buget ale serviciilor de informații, în funcție de costurile de realizare a obiectivelor stabilite prin planul integrat de informații al comunității informative și planurile generale de informații ale serviciilor.

(2) Donațiile sau sponsorizările nu pot fi utilizate pentru finanțarea activităților serviciilor de informații și securitate.

Art. 10 – Parlamentul, în ședință comună a Camerei Deputaților și a Senatului, îi numește, la propunerea Președintelui României, pe directorul Serviciului de Informații Externe, pe directorul Serviciului Român de Informații, pe directorul Serviciului de Telecomunicații Speciale și pe directorul Serviciului de Protecție și Pază.

Art. 11 – Camerele Parlamentului pot constitui, la propunerea Birourilor Permanente ale acestora, comisii speciale de anchetă în probleme de securitate și siguranță națională ale căror soluții sau recomandări sunt obligatorii.

*Secțiunea a 2-a
Consiliul Suprem de Apărare a Țării*

Art. 12 – (1) Consiliul Suprem de Apărare a Țării realizează organizarea și coordonarea unitară a comunității de informații pentru securitate națională, în care scop:

a) elaborează politice și strategii de securitate și siguranță națională;
b) aproba Planul integrat de informații al comunității naționale de informații;
c) analizează rapoartele și informările serviciilor de informații și securitate;
d) evaluează starea siguranței naționale și stabilește direcțiile de acțiune și măsurile general obligatorii pentru prevenirea și înlăturarea amenințărilor;

e) stabilește, analizează și aproba activitatea de relații externe a serviciilor de informații și securitate;

f) aproba regulamentele de organizare și funcționare ale serviciilor de informații și securitate, structura acestora, planurile de perspectivă privind înzestrarea, precum și necesarul de cheltuieli destinate nemijlocit activității de informații și operațiunilor aferente;

g) aproba, integrat la nivelul serviciilor de informații și securitate, temele de cercetare și structura producției specializate de mijloace tehnice destinate obținerii de informații, precum și a celor destinate sistemelor informatice care monitorizează, stochează, transmit ori protejează informații secrete de stat, precum și normele speciale privind importul și exportul tehnicii de această natură;

h) aproba concepția generală și sistemele de realizare și susținere a activităților de informații sub acoperire;

- i) aproba concepția de acțiune a serviciilor la mobilizare, pe timp de război, sub ocupație și în stările de urgență sau de asediu;
- j) dispune, în condițiile legii, orice alte măsuri necesare privind securitatea și siguranța națională.

*Secțiunea a 3-a
Guvernul*

Art. 13 – Pentru realizarea Strategiei Securității Naționale, Guvernul:

- a) corelează strategiile, programele și planurile proprii de acțiune cu interesele și obiectivele fundamentale ale securității naționale;
- b) realizează siguranța națională prin promovarea politicilor menite să confere României statutul de stat de drept, democratic și social;
- c) asigură coordonarea programelor interdepartamentale destinate promovării pe plan extern a intereselor și obiectivelor fundamentale de securitate și siguranță națională;
- d) stabilește cerințele de informații pentru susținerea programului de guvernare precum și măsurile generale privind protecția contrainformativă a structurilor, informațiilor, deciziilor, funcțiilor și acțiunilor Guvernului;
- e) solicită informațiile și consilierea necesare realizării obiectivelor de siguranță națională specifice domeniilor aflate în răspunderea Guvernului;
- f) dispune măsuri în legătură cu informațiile care, prin natura sau caracterul lor, pot constitui factori de risc la adresa stabilității sociale, politice sau economice, a stării de legalitate sau a ordinii de drept;
- g) planifică și asigură, în limitele aprobate de Consiliul Suprem de Apărare a Țării, resursele finanțiar-materiale necesare realizării siguranței naționale în timp de pace, mobilizare, război, precum și în timpul stărilor de urgență sau de asediu;
- h) transmite serviciilor de informații aprecierile și concluziile privind utilitatea datelor și informațiilor furnizate de acestea;
- i) emite hotărârile necesare conferirii puterii de lege a măsurilor stabilite pentru apărarea securității și realizarea siguranței naționale.

*Secțiunea a 4-a
Comunitatea de informații*

Art. 14 – Serviciile de informații și securitate componente ale comunității informative a României sunt:

- A. Serviciile naționale de informații pentru securitate:
 - a) Serviciul Român de Informații;
 - b) Serviciul de Informații Externe;
- B. Serviciile de securitate:
 - a) Serviciul de Protecție și Pază;
 - b) Serviciul de Telecomunicații Speciale;

- C. Serviciile de informații militare;
- D. Serviciile de informații departamentale organizate în cadrul ministerelor.

Art. 15 – (1) Serviciul Român de Informații este autoritate publică autonomă cu competență generală în materia informațiilor privitoare la securitatea internă și siguranța națională.

(2) Serviciul Român de Informații exercită atribuțiile de autoritate națională pentru apărarea Constituției și prevenirea faptelor și activităților de natură extremistă ori subversivă desfășurate de organizații secrete, structuri informative ilegale sau paramilitare; prevenirea și combaterea terorismului și a amenințărilor transfrontaliere; protecția, în cadrul sistemului informatic integrat a sistemelor informatice și de comunicații; protecția informațiilor clasificate și apărarea împotriva spionajului; prevenirea și combaterea agresiunilor informaționale; punerea în aplicare a ordinelor judecătorești pentru interceptările de securitate.

Art. 16 – Serviciul de Informații Externe este autoritatea publică autonomă cu competență generală în domeniul informațiilor externe care organizează și desfășoară activitate de informații în străinătate pentru identificarea, studiul și cunoașterea amenințărilor externe la adresa securității naționale, precum și pentru promovarea și apărarea intereselor de securitate ale României în exterior.

Art. 17 – (1) Serviciul de Protecție și Pază este autoritatea publică autonomă specializată în apărarea persoanelor care îndeplinesc activități importante de stat sau activități publice importante, a sediilor instituțiilor puterilor statului, a altor obiective de interes pentru siguranța națională, precum și a șefilor de state sau guverne și a altor demnitari străini pe timpul prezenței lor în România.

(2) Pentru pregătirea, organizarea, desfășurarea și asigurarea măsurilor specifice, Serviciul de Protecție și Pază își organizează structura proprie de informații, apărare contrainformativă și legături de cooperare cu structuri de informații interne sau externe.

Art. 18 – (1) Serviciul de Telecomunicații Speciale este autoritatea publică autonomă care asigură securitatea infrastructurilor guvernamentale de comunicații de orice fel, cu excepția celor poștale, precum și secretul comunicărilor realizate.

(2) În activitatea sa, Serviciul de Telecomunicații Speciale:

- a) realizează măsuri specifice de secretizare a comunicațiilor;
- b) desfășoară activități specializate de cercetare radioelectronică și contrainformații radio;
- c) asigură unele funcționalități tehnice specializate pentru serviciile de informații pentru securitate.

Art. 19 – (1) Serviciile de informații militare se organizează în structura Ministerului Apărării Naționale, sub autoritatea ministrului și sub coordonarea generală

exercitată de Consiliul Suprem de Apărare a Țării asupra activităților care privesc securitatea și apărarea națională.

(2) Atribuțiile serviciilor de informații militare se circumscrizu competențelor, pe plan intern și extern, ale Ministerului Apărării Naționale.

Art. 20 – (1) Serviciile de informații departamentale ale ministerelor se organizează și funcționează sub autoritatea ministrilor și coordonarea unitară a Consiliului Suprem de Apărare a Țării, pentru activitățile care au legătură cu securitatea națională.

(2) Atribuțiile serviciilor departamentale privesc, în exclusivitate, competențele ministerelor în domeniul securității naționale, astfel cum acesta este definit prin prezenta lege.

Secțiunea a 5-a Organismele integratoare ale Comunității de informații

Art. 21 – (1) Consiliul Suprem de Apărare a Țării, în temeiul atribuțiilor ce-i revin pentru organizarea și coordonarea domeniului securității naționale și a activității serviciilor de informații, organizează și coordonează comunitatea de informații a României, conform anexei 1.

(2) Comunitatea de informații pentru securitate națională își exercită activitatea sub controlul Parlamentului României.

(3) În subordinea Consiliului Suprem de Apărare a Țării se constituie Comitetul de coordonare al comunității de informații condus de vicepreședintele C.S.A.T.

(4) „*Comitetul de Coordonare al Comunității de Informații*” asigură:

a) avizarea Planului integrat de informații al comunității și analiza modului de îndeplinire a obiectivelor cuprinse în plan.

b) inițierea și dezvoltarea de programe, proiecte sau operațiuni de informații destinate susținerii politicilor și strategiilor naționale de securitate și siguranță națională;

c) crearea infrastructurilor comune de securitate și a sistemelor informatiche integrate;

d) realizarea studiilor și cercetărilor strategice de securitate;

e) pregătirea și instruirea analitică – pe baze comune – a personalului serviciilor.

(5) Comitetul de Coordonare al Comunității de informații naționale este constituit din:

- consilierul prezidențial pentru securitate națională;

- șefii serviciilor de informații și securitate;

- consilierul de stat al Primului Ministru pentru securitate națională;

- șeful serviciului de informații militare;

- șefii serviciilor de informații departamentale.

(6) Organizarea și funcționarea Comitetului de coordonare al Comunității de informații se stabilește prin Hotărâre a Consiliului Suprem de Apărare a Țării.

Art. 22 – (1) *Oficiul Național de Planificare și Evaluare a Informațiilor* este structura executivă permanentă a Comunității de informații, care funcționează sub autoritatea Comitetului de coordonare.

(2) Oficiul realizează planificarea și evaluarea integrată a informațiilor și elaborează estimări informative de interes național în baza documentelor de informare primite de la serviciile de informații și securitate.

(3) Oficiul formulează cerințele de informații de interes național și asigură asistența necesară valorificării informațiilor primite de membrii guvernului, pe care îi consiliază asupra problemelor de securitate și siguranță națională specifice domeniilor lor de activitate și realizează analize și evaluări integrate de informații necesare Guvernului.

(4) Oficiul realizează analize și evaluări pe problemele de securitate și siguranță națională necesare îndeplinirii atribuțiilor Guvernului.

5) Oficiul elaborează „*Buletinul Informațiilor Naționale*” destinat membrilor Consiliului Suprem de Apărare a Țării, precum și altor factori de decizie, funcție de conținutul buletinului și natura competențelor necesar a fi exercitatate pentru apărarea securității naționale.

(6) Conducerea Oficiului se realizează de consilierul de stat al primului ministru pentru probleme de securitate națională.

(7) Personalul Oficiului se compune din experți detașați din cadrul instituțiilor componente ale Comunității de informații și personal propriu.

(8) Atribuțiile, modul de organizare și funcționare a Oficiului Național de Planificare și Evaluare a Informațiilor se stabilesc prin hotărâre a Consiliului Suprem de Apărare a Țării.

Secțiunea a 6-a

Atribuții comune ale serviciilor în cadrul comunității de informații

Art. 23 – (1) Fiecare serviciu are obligația să furnizeze, potrivit competențelor cu care este investit de lege, informații oportune, obiective, independente de considerente sau tendințe politice și bazate pe toate sursele relevante aflate la dispoziție.

(2) Serviciile promovează între ele schimbul activ de informații ori de câte ori acestea privesc competențe ale unei alte părți ori domenii pentru care un alt serviciu este desemnat autoritate națională.

Art. 24 – (1) Pentru domeniile lor de activitate, serviciile elaborează estimări informative privind susținerea strategiilor și politicilor de securitate și siguranță națională, precum și a obiectivelor programului de guvernare.

(2) Estimările informative ale serviciilor pot fi integrate în estimări informative naționale sau alte produse analitice integrate de către Oficiul Național de Planificare și Evaluare a Informațiilor.

Art. 25 – Serviciile își vor acorda reciproc sprijinul și garanțiile necesare bunei organizări și desfășurări a activității lor, procedând la inițierea și derularea de programe,

proiecte sau operațiuni de informații în probleme de interes național și pe domenii de realizare a securității naționale, în care atribuțiile lor sunt complementare.

Art. 26 – (1) La nivelul serviciilor se constituie facilități de utilitate comună ale comunității informative naționale în domeniul infrastructurilor informaticе, al bazelor de date, mijloacelor tehnice specializate de obținere, stocare, prelucrare automată, transmitere și protecție a informațiilor, precum și în ceea ce privește accesarea și valorificarea informațiilor din sistemele de evidență oficiale, băncile publice de date și sursele deschise de informații.

(2) Pregătirea de specialitate și perfecționarea personalului, îndeosebi pentru activitățile analitice, se pot realiza interdepartamental.

Art. 27 – Serviciile pot organiza, în condițiile legii, centre sau institute de studii și cercetări în probleme strategice, de securitate și siguranță națională, inclusiv cu participarea unor asociații sau fundații ori alte organizații non-guvernamentale care își propun un astfel de obiect de activitate.

Art. 28 – Serviciile sprijină inițiativele cetățenești și încurajează acțiunile societății civile menite să conștientizeze atitudinile civice de securitate și autoapărare socială.

CAPITOLUL III AMENINȚĂRI LA ADRESA SECURITĂȚII NAȚIONALE

Art. 29 – (1) În condițiile prezentei legi, constituie amenințări la adresa securității și siguranței naționale:

a) spionajul sau sabotajul care vizează România sau pot aduce prejudicii intereselor sale, precum și activitățile care tind să favorizeze aceste genuri de amenințări;

b) activitățile care pot aduce atingere intereselor României și care sunt clandestine sau disimulate, ori comportă pericole pentru persoanele fizice sau juridice române;

c) activitățile care aduc atingere României sau au loc pe teritoriul României și vizează folosirea violenței grave sau comportă pericolul folosirii violenței împotriva unor persoane sau bunuri cu scopul de a se atinge un obiectiv politic în România sau într-un stat străin;

d) periclitarea valorilor supreme garantate constituțional care privesc atributele fundamentale ale statului național, suveran și independent, unitar și indivizibil, drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor și pluralismul politic;

e) activitățile care, prin acțiuni ascunse sau ilicite, vizează subminarea regimului de guvernământ stabilit de Constituție sau al căror scop actual sau îndepărtat este periclitarea formei de guvernare sau înlăturarea acestiei prin violență;

f) periclitarea securității informațiilor clasificate sau a sistemelor informaticе și de transmisie a datelor;

g) activitățile extremiste;

h) activitățile teroriste;

(i) operațiunile de război informațional care periclitează securitatea informațională a cetățeanului, societății sau statului;

j) activitățile desfășurate în legătură cu agenți ai unor state sau organizații străine.

(2) Constituie, de asemenea, amenințări, intențiile și actele pregătitoare, anterioare tentativei, la infracțiunile:

a) crime contra umanității;

b) crime contra libertății persoanei;

c) crime sau delicte contra securității naționale;

d) delicte contra exercitării drepturilor politice și cetățenești;

e) crime și delicte contra intereselor publice;

f) crime și delicte privind criminalitatea organizată;

g) delicte contra liniștii publice care constau în instigare publică și apologia infracțiunilor, manifestări de racism sau naționalism șovin, propagandă naționalist-șovină;

h) crime și delicte privitoare la regimul armelor, munițiilor, materialelor radioactive și materiilor explozive;

i) delicte contra patrimoniului cultural național și contra patrimoniului național arhivistic;

j) delicte contra confidențialității și integrității datelor și sistemelor informaticе;

k) crime contra economiei, industriei, comerțului și regimului fiscal;

l) crime contra intereselor financiare ale comunităților europene.

(3) Comportă potențial de amenințări disfuncțiile de sistem, stările de lucruri negative, împrejurările sau situațiile antonime stărilor de echilibru, de legalitate și de stabilitate politică, socială sau economică, dacă toate acestea sunt induse ca urmare a unor interese străine prin care se vizează slabirea sau suprimarea securității naționale.

(4) Amenințările se pot manifesta sub formă de strategii, planuri, intenții, decizii, tentative sau acțiuni ale unor state sau organizații străine ori agenți ai acestora, precum și ale unor persoane juridice sau fizice, străine ori naționale, sau ca expresie a unor centre ori grupuri de interes.

Art. 30 – (1) Amenințările se pot concretiza în diferite modalități fapte de realizare.

(2) Listele modalităților de materializare a amenințărilor se elaborează și se actualizează de către serviciile de informații pentru securitate, potrivit competențelor și domeniilor lor de activitate, și se aprobă de către Consiliul Suprem de Apărare a Țării, după care se includ în planurile generale de informații, a căror parte integrantă sunt.

Art. 31 – Pentru cunoașterea, prevenirea și înlăturarea amenințărilor transfrontaliere, cu aprobarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, se pot derula programe, proiecte sau operațiuni în colaborare cu servicii partenere din străinătate.

CAPITOLUL IV **ACTIVITATEA DE INFORMAȚII**

Secțiunea 1 *Obținerea informațiilor*

Art. 32 – (1) Activitatea de informații se organizează și se desfășoară de către serviciile prevăzute potrivit competențelor stabilite de prezenta lege și este strict subordonată necesităților de realizare a siguranței și apărare a securității naționale.

(2) Pentru îndeplinirea atribuțiilor lor, serviciile sunt autorizate să dețină mijloace și să folosească metode adecvate obținerii, verificării, stocării, prelucrării, protecției, transmiterii și valorificării informațiilor.

Art. 33 – Serviciile pot folosi informatori, agenți de informații, persoane de sprijin, metode specifice, mijloace, obiecte și instrumente în vederea obținerii de informații secrete, pot realiza observări, supravegheri, înregistrări video și/sau audio și pot folosi documente și indicative de acoperire, în condițiile legii.

Art. 34 – (1) În situațiile în care este necesară obținerea/ridicarea de date personale cu știrea persoanei în cauză, scopul solicitării lor trebuie motivat.

(2) Persoana aflată în situația prevăzută la alin.(1) este încunoștiințată că are libertatea să declare ce dorește, dar și obligația de a ajuta la verificarea de date privind securitatea națională.

(3) În activitatea de verificare, serviciile de informații trebuie să aleagă acele modalități de obținere a datelor care să nu producă lezări ale drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor.

Art. 35 – (1) Mijloacele prevăzute la art.33 pot fi folosite de servicii pentru a obține informații, inclusiv date personale, dacă acestea sunt necesare pentru:

a) investigații în legătură cu amenințările prevăzute de lege;

b) protecția contrainformativă a personalului instituțiilor, problemelor sau surselor serviciilor de informații față de acțiunile care pun în pericol securitatea națională.

(2) Obținerea de date sau informații trebuie efectuată, de fiecare dată când este posibil, din surse cu acces public sau din evidențele oficiale specializate.

(3) Utilizarea mijloacelor sau căilor speciale de obținere a informațiilor începează de îndată ce scopul a fost atins sau dacă se constată că acesta nu poate fi realizat.

Art. 36 – Folosirea vreunui mijloc secret din categoria celor prevăzute la art.33 este interzisă în afara situațiilor prevăzute de lege pentru necesități de securitate și realizare a siguranței naționale.

Art. 37 – (1) Serviciile pot intercepta și înregistra discuțiile și activitățile dintr-un domiciliu, reședință sau altă incintă privată, numai dacă este absolut necesar pentru

apărarea împotriva unui pericol colectiv iminent sau a primejduirii iminente a vieții oricărora persoane.

(2) Prevederile alin.(1) se aplică și pentru introducerea, în secret, a unui mijloc tehnic în vederea executării de fotografii sau înregistrări video.

(3) Despre măsurile luate potrivit prevederilor alin.(1) și (2) se încunoștiințează, de îndată ce este posibil, dar nu mai târziu de 48 de ore, magistratul desemnat a le autoriza.

(4) Încuviințarea ulterioară se face numai în anumite cazuri de urgență, regula fiind obținerea autorizării prealabile.

Art. 38 – Operațiunile de culegere a informațiilor, în condițiile art.37 se aduc la cunoștința persoanei în cauză de îndată ce scopul în care au fost utilizate a fost realizat și nu mai este periclitat.

Art. 39 – (1) Activitatea de informații se desfășoară în baza documentelor de planificare informativă și de gestionare a resurselor informaționale elaborate de fiecare serviciu, în conformitate cu competențele materiale și atribuțiile care îi revin în îndeplinirea lor.

(2) Oficiul Național de Planificare și Evaluare a Informațiilor asigură corelările necesare între documentele de planificare informativă ale serviciilor, în scopul satisfacerii necesităților de informare, potrivit dispozițiilor prezentei legi.

Art. 40 – (1) În relațiile cu celealte autorități publice, instituții, organizații publice sau private, serviciile de informații sunt abilitate să solicite oficial și cu respectarea dispozițiilor legale privind informațiile clasificate, datele aflate în gestionarea acestora și care le sunt necesare în vederea îndeplinirii atribuțiilor conferite prin lege.

(2) Condițiile de accesare a bazelor de date, respectiv a informațiilor din categoria celor menționate la alin.(1) se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

Secțiunea a 2-a Protecția surselor, mijloacelor și metodelor activității de informații

Art. 41 – (1) Sursele secrete umane utilizate de serviciile de informații se creează, de regulă, în numele autorității statului, prestează o activitate specială și se bucură de protecția legii.

(2) Identitatea surselor secrete umane nu poate fi divulgată.

(3) Documentele care privesc identitatea sursei, a cadrelor de informații care lucrează sub acoperire sunt clasificate secret de stat, neputând fi consultate sau date publicitații.

Art. 42 – (1) Sunt protejate, față de orice fel de divulgări, în condițiile generale ale protecției informațiilor clasificate, situațiile, împrejurările, cazurile sau problemele în care au fost, sunt ori urmează să fie folosite mijloace și metode secrete, utilizate în activitatea de informații.

(2) Nici o persoană nu are dreptul să facă cunoscute activitățile secrete privind securitatea sau siguranța națională.

(3) Prevederile alin.(2) nu pot fi interpretate ca o interdicție de a dezvăluui abuzurile ori ilegalitățile prin care s-au încălcat ori urmează a fi încălcat vreun drept sau libertate fundamentală a cetățeanului garantate de Constituție.

Art. 43 – (1) Protecția surselor, mijloacelor și metodelor secrete este obligatorie și permanentă, inclusiv în procesul transmiterii informațiilor spre valorificare factorilor de decizie stabiliți de lege.

(2) Dacă un document de informare sau alt material nu a putut fi astfel elaborat încât să satisfacă cerința prevăzută la alin.(1), directorul serviciului va aprecia măsura în care valorificarea informației este oportună, iar în caz afirmativ, beneficiarului îi vor fi aduse la cunoștință dispozițiile art.47 alin.(2) lit.”b” și art.42 alin.(1).

(3) Statul este responsabil pentru pierderile de orice natură suferite de persoanele care și-au oferit sprijinul serviciilor de informații, în măsura în care prejudiciile sunt rezultatul acesteia.

(4) În numele statului, despăgubirea este acordată de către serviciul care a beneficiat de sprijinul persoanei prejudicate.

*Secțiunea a 3-a
Accesul la informații și regimul utilizării acestora*

Art. 44 – (1) Activitatea de informații pentru realizarea siguranței naționale are caracter de secret de stat.

(2) Informațiile din domeniul securității și siguranței naționale nu pot fi comunicate decât în condițiile legii protecției informațiilor clasificate.

Art. 45 – (1) Sunt beneficiari și utilizatori ai informațiilor care privesc securitatea națională, în vederea îndeplinirii atribuțiilor și răspunderilor cu care sunt investiți:

a) președintele României;

b) președintele Senatului și președintele Camerei Deputaților;

c) primul ministru;

d) președinții comisiilor parlamentare de apărare, ordine publică și siguranță națională, precum și membrii comisiilor de control a activității Serviciului Român de Informații, Serviciului de Informații Externe, Serviciului de Protecție și Pază și Serviciului de Telecomunicații Speciale;

e) miniștrii și şefii de departamente din ministere, când informațiile privesc probleme care au legătură cu domeniile de activitate pe care le coordonează sau de care răspund;

f) consilierul prezidențial pe probleme de securitate națională;

g) consilierul de stat al Primului Ministru pe probleme de securitate națională;

h) prefectii, Primarul general al Capitalei, precum și președinții de consiliu județene, pentru probleme care vizează competența organelor respective;

i) organele de urmărire și cercetare penală, când informațiile privesc săvârșirea de infracțiuni.

(2) Informațiile care necesită adoptarea unor măsuri urgente pot fi comunicate și înlocuitorilor delegați ai beneficiarilor, în măsura în care au autorizarea de acces, potrivit Legii informațiilor clasificate.

(3) Comunicarea informațiilor și conținutul buletinelor informative se aprobă de directorii serviciilor de informații. După luarea la cunoștință, acestea se restituie emitenților.

(4) Beneficiarii și utilizatorii legali de informații prevăzuți la alin.(1) pot solicita în scris informațiile pe care le consideră necesare bunei desfășurări a activității lor în cazul în care respectivele informații nu pot fi obținute din alte surse și intră în obiectul de activitate al serviciilor.

(5) Beneficiarii și utilizatorii de informații prevăzuți la alin.(1), cărora le-au fost comunicate informații, vor dispune oportun și în cadrul competențelor pe care le au, măsurile de prevenire și înlăturare a amenințărilor puse în evidență de informațiile primite.

(6) Comisiile parlamentare de apărare, ordine publică și siguranță națională, precum și comisiile de supraveghere și control ale activității serviciilor de informații pentru securitate verifică periodic modul în care beneficiarii și utilizatorii de informații prevăzuți la alin.(1), literele (e-i) le-au valorificat și au dispus măsurile legale de prevenire și contracarare a amenințărilor la adresa siguranței naționale.

(7) Beneficiarii și utilizatorii informațiilor din domeniul siguranței naționale prevăzuți la alin.(1) le vor utiliza fără dezvăluirea sursei de informare.

(8) Este interzisă multiplicarea și/sau transmiterea informațiilor către alte instituții publice sau persoane, precum și folosirea datelor sau informațiilor respective în alte scopuri decât cele prevăzute de lege.

CAPITOLUL V SANCTIUNI

Art. 46 – Încălcarea prevederilor prezentei legi atrage răspunderea penală, contravențională, civilă sau disciplinară, după caz, potrivit legii.

Art. 47 – (1) Divulgarea sau folosirea, în afara cadrului legal, a oricăror date sau informații obținute sau cunoscute în condițiile prezentei legi se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă.

(2) Divulgarea identității sursei secrete umane sau a identității ofițerului acoperit de către o persoană care:

a) are sau a avut acces la informații secrete de stat sau prin care se identifică sursa sau ofițerul se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani;

b) află identitatea ca urmare a accesului la alte informații decât cele menționate la lit.a) se pedepsește cu închisoare de la 1 la 5 ani;

c) află identitatea în orice mod, altul decât cele prevăzute la lit.a) și b) se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

(3) Prejudiciile cauzate persoanelor a căror identitate a fost divulgată se stabilesc și se suportă de către cei vinovați, în condițiile legii.

Art. 48 – Urmărirea penală a infracțiunilor prevăzute în prezenta lege se efectuează de către procuror.

CAPITOLUL VI DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Art. 49 – (1) Organizarea, funcționarea și finanțarea serviciilor prevăzute la art.14, punctele A și B se reglementează prin legile proprii de organizare și funcționare, iar cele privind serviciile de informații departamentale prevăzute la punctele C și D, prin actele normative de organizare și funcționare a ministerelor în subordinea cărora funcționează.

2) Cheltuielile necesare funcționării structurilor prevăzute la art.14, punctele C și D se evidențiază într-un capitol distinct în bugetele ministerelor respective.

Art. 50 – Documentele serviciilor de informații se păstrează în arhivele acestora și nu pot fi consultate decât în condițiile legii.

Art. 51 – În termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi se vor prezenta spre adoptare:

- a) Legea supravegherii și controlului parlamentar a activității serviciilor de informații și securitate;
- b) Legea autorizării culegerii de informații prin operațiuni care implică restrângerea temporare a exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale;
- c) Statutul personalului serviciilor de informații pentru securitate.
- d) Legile de organizare și funcționare a serviciilor de informații pentru securitate.

Art. 52 – Legea nr.51 din 26 iulie 1991 privind siguranța națională a României, publicată în Monitorul Oficial Partea I, nr.163 din 7 august 1991, precum și orice alte dispoziții contrare se abrogă.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din _____._____, cu respectarea prevederilor art.75 alin.(1) din Constituția României.

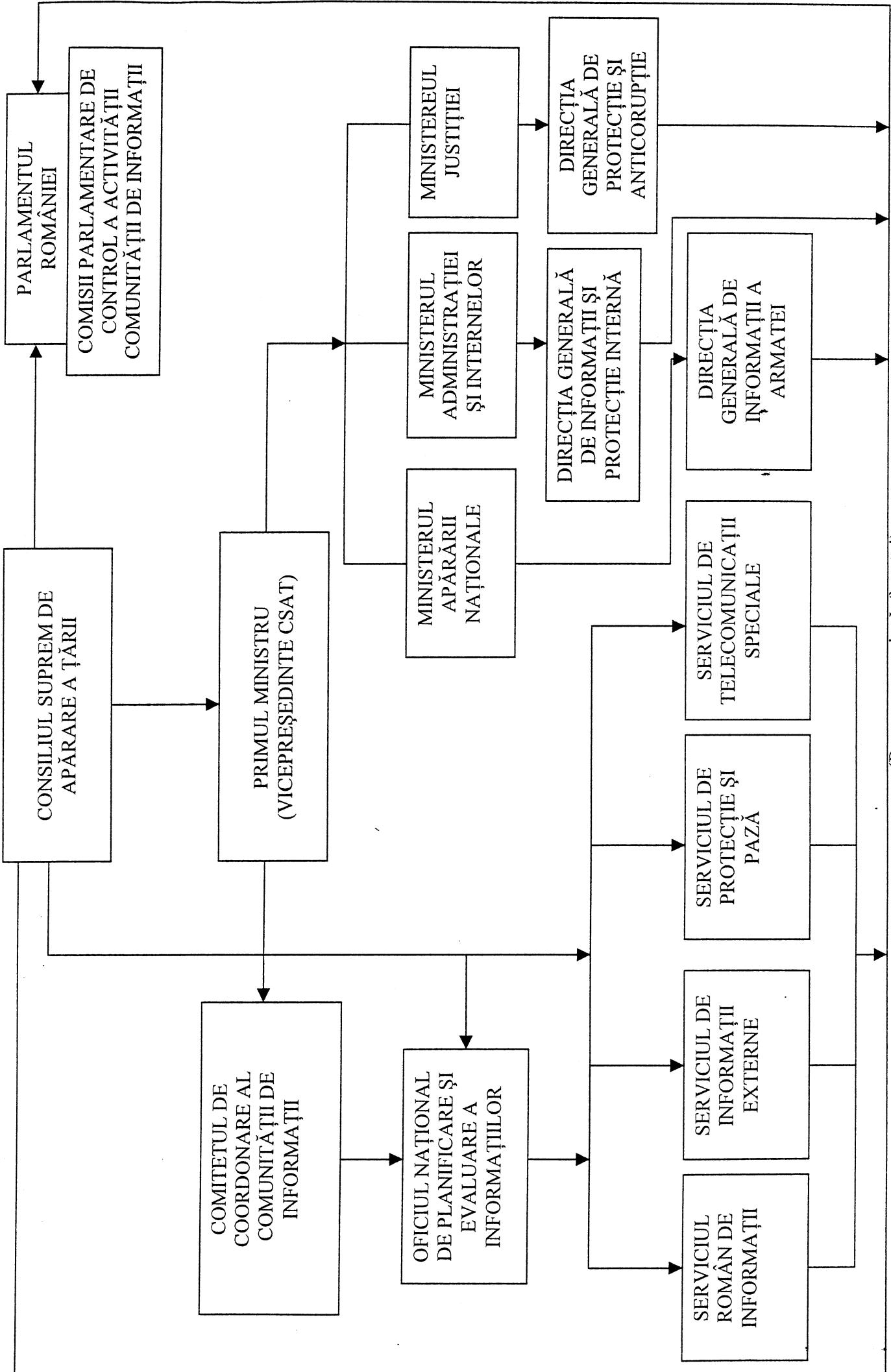
PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
Adrian Năstase

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din _____._____, cu respectarea prevederilor art.75 alin.(1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
Nicolae Văcăroiu

ANEXA 1

COMUNITATEA DE INFORMAȚII PENTRU SECURITATEA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

(Rapoarte anuale; Informări)